

JEZUSOV KRST 2020

dan / god	cerkev	ura	mašni namen
JEZUSOV KRST 12. 1. 2020	sv. Rok	8.30	†† Ludvik Ferk in sorodniki
	Korte	9.00	†† Amalija Lampe in Franc
	sv. Maver	10.00	8. dan † Ladi Mihelj †† Pierre in Christine
	sv. Maver	18.00	† Gabriel Marko
PONEDELJEK <i>Hilarij škof, c. uč.</i>	Sv. Maver	19.00	za varno in blagoslovljeno delo
TOREK <i>Oton, prior, Jurklošter</i>	Korte sv. Maver	18.00 19.00	v čast Materi Božji od zdravja 8. dan † Tea Vuga, Baredi 40
SREDA <i>Absalom, koprski škof</i>	sv. Rok	19.00	†† Jagoda in Jože Filipčič
ČETRTEK	sv. Maver	19.00	†† Kavaš
PETEK <i>Anton, puščavnik, opat</i>	Korte Sv. Maver	18.00 19.00	v. č. sv. Antonu za žive in †† iz župnije Korte † Janez Hrvat in vsi †† Rupnik
SOBOTA <i>Marjeta Ogrska, kneginja</i>	Bolnica Izola	17.00	za bolnike in osebje: župnija Šmarje
	Marija Aliet.	18.00	†† starši Pekol in Sain
2. NEDELJA MED LETOM 19. 1. 2020	sv. Rok	8.30	†† Lojze, Frana in Lojze Žužek
	Korte	9.00	†† Ana in Jožef Jerebica in Ana Fičur
	sv. Maver	10.00	vsii †† iz družine Granduč
	Maliija sv. Maver	11.00 18.00	30. dan † Marija Kleva, Maliija 28a za župnijsko družino

Župnijska pisarna: Uradne ure bodo v petek, 17. januarja 2020, od 8h do 10.00

V petek goduje sveti Anton puščavnik. Sveti Anton je zavetnik župnije Korte. V njegovem zavetju živimo in ga imamo v nebesih kot mogočnega priprošnjika. Znan je po puščavniškem življenju, kar pomeni da je močan molivec. Močno bo podprl naše molitve.

Prihodnjo nedeljo je zunanje praznovanje zavetnika župnije Korte. Sveta maša je ob 9h. Po maši bomo imeli še malo druženja. Taki prazniki naj pripomorejo k povezanosti v župniji. Kot ljudje in kot kristjani smo poklicani, da držimo skupaj. Smo različni po veri in razmišljanju, ampak to različnost lahko sprejemamo z veseljem, ker celo Bog ljubi pestrost.

Kljub župnijskemu prazniku v Kortah, sem pomotoma obljubil tudi sveto mašo na Maliji. Ker je obljubo treba držat, maša na Maliji ostane, bom pa prihodnje leto bolj pozoren.

Vprašanje: Jezus je bil krščen tako, da se je potopil v reko, da bi pokazal, da je krst novo rojstvo iz vode in Svetega Duha. Kako se imenuje reka v katero se je Jezus potopil ?

a) Ganges; b) Jordan; c) Evfrat; d) Soča

NAŠI RAJNI:

Dušan Žitko, Dom upok., 85 let
Anton Kovačič, Cankarjev dr. 16a, 80 let

Gospod, daj jima večni pokoj!

Izola, Korte; leto XXVII., št. 2, 12. – 19. januar 2020

Verouk: je reden za vse skupine. K jaslicam prinesite vaš adventni dar: Otroci za otroke.

BIRMANCI 2021: Srečanje bomo imeli v nedeljo 12. januarja ob 9h v župnišču.

Birmanci Korte: srečali se bomo 19. januarja ob 8.00. Pripravili se bomo za sveto mašo ob župnijskem prazniku.

Verouk za odrasle: bo v torek 21. januarja 2020 ob 19.45.

Bralci: Jezusov krst: Maks in Anica; 2 nedelja med letom: Tobija in Kristina

Molitvene skupine: Izola: Ob ponedeljkih je redna molitev zvečer po maši. Ob četrtek vabljeni k češčenju pred sv. mašo.

V Kortah je molitev pred Najsvetejšim vsak četrtek ob 17h.

Pevske vaje: v petek

Tisk. Imamo novo številko Družine

Vaš dar župniji: Župnija Izola, Trg sv. Mavra 4, IZOLA: nabiralnik, osebno župniku ali na TRR: SI56 1010 0003 7271 372.

Župnija Korte, Korte 73, 6310 Izola, TRR: SI56 0432 100 0 3185 503

Srečanje tajnikov ŽPS naše škofije, ki bo v Škofijski gimnaziji v Vipavi v soboto, 18. 1. od 9h-13h. Namen srečanja je priprava novih volitev v župnijske pastoralne svete, ki bodo letos marca.

Misel ob statistiki: Ob statistiki bi rad dodal še nekaj misli. Ko gledam na moje 15 letno služenje župniji in se usmerjam v novo leto. Analiza preteklosti je vedno dobro izhodišče za prihodnost.

V petnajstih letih smo krstili 403 otroke. Prav vsi starši so pri krstu meni osebno in javno v cerkvi obljubili, da bodo otroke krščansko vzgajali. Prav vsem staršem sem obljubil, da jim bomo v župniji pri tem pomagali. Če odštejem tistih 67 otrok do treh let starosti, ki še niso dovolj veliki za verouk v župniji, jih slaba polovica hodi k verouku. Letos imamo vpisanih pri verouku nekaj manj kot 140 otrok. Če bi pogledal koliko je tistih, ki imajo tri četrtine obiska pri verouku, bi številka padla na slabih 100. Sprašujem se, kaj lahko jaz kot župnik in mi kot župnija naredimo za to, da bi starši imeli več zaupanja v Cerkev, in bi jim verouk pomenil vrednoto, nekaj potrebnega za življenje. Normalno je, da je včasih težko iti k verouku in k

TI SI MOJ: SIN, LJUBLJENI, VESELIM SE TE

sveti maši. Treba je verjeti, da je pomembno, da človek ne šola samo svojega telesa in razuma, ampak tudi dušo. K sveti maši pride vsako nedeljo povprečno 76 otrok do 15. leta, kar je slaba šestina od krščenih. Pa ne more nihče reči, da nismo otrokom prijazna župnija. Drug problem je odpad po birmi. Zadnji teden jih je bilo pri verouku štirje od petnajstih, ki so bili pri birmi. Res mi zmanjkuje idej, kaj naj ponudimo mladim v župniji, da bodo bolj zavzeti za svojo duhovno rast. Izkušnje odraslih kažejo, da smo ostali v Cerkvi, ker smo se vključili v neko mladinsko skupino, odšli na duhovne vaje, romanja... Te metode ne delujejo več. Pretresljivo je tudi spoznanje, da po birmi ne odpade samo birmanec ampak celotne družine, celo botri in nonoti si oddahnejo, da je zadeva mimo. Pa naj bi bila birma šele začetek dejavnega krščanstva. Mogoče bi dali kakšen dober predlog tisti, ki vam uspeva v tej nenaklonjeni situaciji, obdržati otroke blizu Boga in Cerkve.

V začetku mojega duhovništva smo šтели pri statistiki tudi spovedi. Sedaj tega ne delamo več. Res pa je, da se izgublja občutek za greh in povezano tudi vera v odpuščanje grehov in odrešenje. Zapoved: »spovej se svojih grehov vsaj enkrat v letu« še vedno velja. Kdor gre k svetemu obhajilu brez redne spovedi naredi »Božji rop«, znanstveno se temu reče sakrilegij in je sprejel sveto obhajilo v svojo obsodbo in ne v odrešenje. Spovej se svojih grehov vsaj enkrat v letu, velja za vse kristjane, tudi za tiste, ki ne morejo v cerkev. Bo prišla Cerkev k vam. Ne bojte se priznati lastno šibkost in predvsem se ne bojte Jezusove zakramentalne ljubezni. Vsekakor pomislite: če niste šli vsaj trikrat letno k spovedi naj se prižge lučka ki opozarja, da nekaj ni prav, če pa je od zadnje spovedi minilo že več kot leto, naj se prižgejo vse sirene, ker se približuje katastrofa... Nimam statističnih podatkov, vendar se mi zdi, da Izolani nismo tako zelo opustili spovedi kot drugod, predvsem zaradi našega osemdesetletnika Silvestra, ki je vsako nedeljo na razpolago za zakrament sprave. Spoved v Izoli je tudi ob petkih pred sveto mašo in seveda kadarkoli kjerkoli po dogovoru.

113 porok v 15 letih je lepa številka, je pa res, da velikokrat v statistiko pridejo poroke neizolancov. Kar nekaj naših porok se je sklenilo po več letih skupnega življenja. Če se imate radi (govorim neporočenim ali samo civilno poročenim parom) in menite, da bo ljubezen trajala, ne odlašajte s poroko. Božji blagoslov bo vajino vez okrepil in vama dal priložnost za prejemanje spovedi in obhajila. Še vedno namreč velja, da je greh živeti skupnost moškega in ženske brez zakramenta. Greh je potrebno pri spovedi povedati in duhovnik naj ne bi dal odveze, kjer ni pripravljenosti za poboljšanje, pomeni za ureditev tudi tega stanja. Ne gre za to, da bi take obsojali, pač pa za to, da jih podpremo in odpiramo pot do polnega občestva z Bogom.

V 15h letih je bilo v župniji nekaj nad 1000 pogrebov. Približno 70 vsako leto. Dobro polovico pogrebov je še vedno cerkvenih, kar je pohvalno, ker kaže, da je med umrlimi in njihovimi svojci še nekaj vere. Zakrament svetega maziljenja podelimo vsako leto približno 250 vernikom: ob dnevu bolnikov, v cerkvi, na domovih, in v bolnišnici. Med pokopanimi pa je komaj 10 procentov takih, ki so prejeli zakrament za bolne in umirajoče. To je statistični dokaz, da zakrament ne prinaša smrti ampak zdravje in življenje. V veliki večini umirajo namreč tisti, ki ne prejmejo zakramentov. Kdor je nevarno bolan, naj pokliče duhovnika in z vso gotovostjo obljubljam, da mu ne bo slabše, če bom nad njim molil in ga mazilil.

Statistično bi gledali na razliko med krščenimi in mrtvimi morala župnija že propasti. Že odhajajoči birmanci in njihove družine bi morali to povzročiti. Pa temu ni tako. Tukaj se statistika moti. Ne vem zakaj in kako je v župniji vsako leto ob preštevaniu okoli 500 nedeljnikov. Imamo pevski zbor in ministrante in veliko skupin, ki se ne izpraznijo. Število nedeljnikov le rahlo pada. Matematika se ne izide, ker je na delu Božji blagoslov. Ne znam razložiti, zato lahko le hvalim Boga za dar vere, ki vedno znova daje nove žive kristjane v občestvu naše župnije. Smo manjšina, ampak »ne boj se mala čreda«.

Papež Frančišek: »Ostanite v Bogu.«

Krščansko življenje pomeni ostati v Bogu ter slediti Svetemu Duhu, ne duhu sveta, ki vodi v pokvarjenost in nezmožnost ločevati med dobrim in slabim

Za mnoge kristjane je Sveti Duh le nek golob

Nekdo je lahko »v najbolj grešnih mestih, v najbolj ateističnih družbah, a če srce ostane v Bogu«, ta moški in ženska prinašata zveličanje. Spomnim na prizor, ki ga najdemo v Apostolskih delih. Učenci prispejo v mesto in srečajo kristjane, ki jih je krstil Janez. Vprašajo jih: »Ali ste prejeli Svetega Duha?« A tile sploh niso vedeli, kaj to je. Koliko kristjanov tudi danes istoveti Svetega Duha z golobom in ne ve, da je »tisti, ki omogoča ostati v Gospodu«, »je zagotovilo«, »je moč, da se ostane v Gospodu«.

Duh sveta je nasproten Svetemu Duhu. Jezus pri zadnji večerji Očeta ne prosi, naj učence vzame s sveta, kajti krščansko življenje je v svetu, temveč naj jih obvaruje pred duhom sveta, ki je nasproten. Je še slabši, kot če se stori greh. Je ozračje, ki te dela nezavednega, vodi te do točke, ko več ne znaš prepoznati dobro od slabega.

Da pa bi ostali v Bogu, moramo prositi za dar Svetega Duha, ki je zagotovilo. Po tem spoznamo, da ostajamo v Gospodu. A kako lahko vemo, če imamo Svetega Duha ali pa duha sveta? Pojasni nam sveti Pavel, ki nam svetuje: Ne žalostite Svetega Duha. Ko gremo proti duhu sveta, žalostimo Svetega Duha in ga zanemarjamo, puščamo ga na strani in naše življenje gre po drugi poti.

Apostol Janez nam daje nasvet: 'Preljubi, ne verjemite vsakemu duhu, torej vsakemu čustvu, vsakemu navdihu, vsaki ideji, temveč duhove preskušajte, da bi spoznali, ali zares prihajajo od Boga ali pa od sveta.' A kaj je to 'preizkušanje Duha'? Gre preprosto za naslednje: ko ti nekaj čutiš in bi to rad storil ali pa dobiš neko idejo, sodbo nečesa, vprašaj se: Ali je to, kar čutim, od Božjega Duha ali pa od duha sveta?

Zato vam priporočam, da si vsak dan vzamete nekaj časa, preden greste v posteljo ali opoldne – kadar pač hočete, in se vprašajte: Kaj je danes šlo skozi moje srce? Kaj sem hotel narediti, misliti? Kaj je duh, ki se je pojavil v mojem srcu? Božji Duh, Božji dar, Sveti Duh, ki me vedno vodi dalje, v srečanje z Gospodom, ali pa duh sveta, ki me milo in počasi oddaljuje od Gospoda – gre za počasen, počasen, počasen zdrs.

Ob koncu homilije vam naročam, prosite za milost, da bi ostali v Gospodu, in molite k Svetemu Duhu, naj nam pomaga ostati v Gospodu in nam podeli milost razločevanja duhov, tega, kar imamo v sebi. Naj naše srce ni neka cesta, ampak točka srečanja med nami in Bogom.

vir: Radio Vatikan

Svetilnik izdaja Župnija Izola, Trg sv. Mavra 4, tel. 059 963 550 in 031 318 814 (župnik Janez) janez.kobal@skavt.net . (s. uršulinke: 05/ 641 40 73). Odgovarja Janez Kobal, župnik, Izola. 500 izvodov. Dobite nas na internetu: <http://zupnija-izola.rkc.si> : Iz Izole upravljamo tudi župnijo Korte.

POD ČRTO: Pri verouku: »Kdo od vas bi torej rad šel v nebesa?« Vsi dvignejo roko razen Lukca: Katehistinja ga povpraša, zakaj pa on ni dvignil roko? »Mama mi je strogo naročila naj takoj po verouku pridem domov!«